

Arrest

nr. 266 952 van 19 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nicaraguaanse nationaliteit te zijn, op 12 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juli 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. DILLEN *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij die verklaart van Nicaraguaanse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 5 maart 2020 en heeft op 11 maart 2020 een verzoek om internationale bescherming ingediend.

Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van de verzoekende partij op 15 mei 2020 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS). De verzoekende partij werd door het CGVS gehoord op 22 juli 2020.

Op 8 juli 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Nicaraguaanse nationaliteit en bent u afkomstig van Managua. Op 23 april 2018 en op 28 april 2018 nam u deel aan protestmanifestaties tegen het beleid van president Ortega. Uw broer AERM (O.V. xxx) nam eveneens deel aan protestmanifestaties, kreeg problemen met de Nicaraguaanse autoriteiten en ontving bedreigingen via facebook. Hij verliet Nicaragua in september 2018 en reisde naar België waar hij op 28 september 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende. Uw vader werd in 2019 ziek en overleed in december 2019. Een Sandinist uit uw regio, SA, benaderde u toen uw vader overleed en vroeg u om u aan te sluiten bij de regeringspartij. U weigerde dit waarop A u zei dat hij wist dat u en uw broer hadden deelgenomen aan antiregeringsmanifestaties. Begin januari 2020 begon uw verloofde te werken voor het ministerie van transport en infrastructuur. Op 8 januari 2020 kreeg u een bericht op facebook van een door de regering opgezet facebookaccount waarin u bedreigd werd. Eind januari 2020 werd uw verloofde ontslagen nadat zij ondervraagd werd door een zekere Felix die haar zei dat u en uw broer tegen de regering waren. Op een zaterdag rond 15 februari 2020 werd u aangesproken in de bar Savana Grande door uw ex-collega AAA vertelde u dat paramilitairen naar u op zoek waren omwille van uw deelname aan manifestaties en dat u als verrader werd beschouwd. MD, een lid van de paramilitairen, bevestigde later die dag dat zijn vriend A lid was van de paramilitairen maar u maakte zich geen zorgen. Op 19 februari 2020 werd u door de politie opgeroepen om zich op 2 maart 2020 aan te melden in het kantoor El Chipote op 2 maart 2020 ter verantwoording van uw steun aan antiregeringsgroepen. U kreeg schrik en stelde alles in het werk om te vertrekken. U daagde niet op bij de politie en op 4 maart 2020 vertrok u legaal met het vliegtuig uit Managua naar België waar u aankwam op 5 maart 2020 en een verzoek om internationale bescherming indiende op 11 maart 2020. U vreest bij terugkeer naar Nicaragua gevangen genomen, gemarteld en gedood te worden.

Ter staving van uw problemen en identiteit legt u uw origineel Nicaraguaans paspoort neer uitgegeven op 11 februari 2020 te Managua; alsook uw origineel Nicaraguaans rijbewijs; uw originele Nicaraguaanse identiteitskaart; twee afgedrukte facebookberichten met dreigementen aan uw adres; een kopie van de uitnodigingsbrief van de politie d.d. 19 februari 2020; een usb-stick met hierop een kopie van uw militantenkaart van het FSLN (Sandinistisch Nationaal Bevrijdingsfront); enkele foto's van de manifestaties waar u aan deelnam; een foto van een barricade; flyers die oproepen tot manifesteren; een kopie van de werkbadge van uw verloofde bij het Nicaraguaans ministerie voor transport en infrastructuur; en enkele hyperlinks verwijzend naar webartikelen met informatie over de veiligheidssituatie en veiligheidsincidenten in Nicaragua.

Op 27 mei 2020 besliste het CGVS tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus inzake het verzoek van uw broer AE omdat er geen geloof werd gehecht aan zijn politieke activiteiten, noch aan de problemen die hij hierdoor zou hebben ondervonden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigde deze beslissing op 26 november 2020. Uw broer ging niet in cassatieberoep tegen deze beslissing.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U heeft niet aannemelijk gemaakt dat u omwille van uw deelname aan manifestaties in april 2018 enige problemen heeft ondervonden in het verleden, noch dat dit bij terugkeer naar Nicaragua het geval zou zijn.

Vooreerst moet opgemerkt worden dat u uw problemen koppelt aan deze van uw broer. U stelde uitdrukkelijk dat uw problemen het gevolg zijn van de problemen van uw broer (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 22/07/2020, p. 6) en dat u en uw verloofde in Nicaragua door jullie belagers gewezen werden op de activiteiten van uw broer (CGVS, p. 8-9, 15). De vervolgingsfeiten van uw broer werden echter ongeloofwaardig bevonden door het CGVS in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming. Er werd evenmin geloof gehecht aan zijn voorstelling van zijn politiek profiel. De RVV bevestigde deze beslissing en uw broer tekende geen cassatieberoep aan tegen deze beslissing waardoor de beoordeling ervan vast staat behoudens er nieuwe elementen aanwezig zouden zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet. Wat dit betreft kan er nog op gewezen worden dat uw verklaringen over de activiteiten van uw broer op enkele essentiële punten verschillen met zijn verklaringen hetgeen de ongeloofwaardigheid ervan enkel versterkt. Waar uw broer zichzelf voorstelde als een trekkende leidersfiguur binnen de protesten die lid was bij Alianza Cívica por la Justicia y la Democracia, stelde u dat hij nooit lid was van een politieke partij of organisatie, dat hij niet aangesloten was bij de Movimiento Estudiante en dat hij tijdens manifestaties louter aanwezig was (CGVS, p. 5). Hoe dan ook moet er aldus opgemerkt worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan het profiel en de problemen van uw broer. Ofschoon uw advocaat poneerde dat er geen link bestaat tussen jullie problemen (CGVS, p. 19) herhaalde u de ongeloofwaardig bevonden facebookbedreigingen van uw broer, al bleef u er bijzonder vaag over (CGVS, p. 16), en linkte u uw problemen wel degelijk aan die van uw broer (CGVS, p. 6). Dit zet de geloofwaardigheid van uw eigen problemen dan ook op de helling.

Voorts bleef u bijzonder vaag over de deelname van uw broer aan manifestaties, een element dat op zich niet werd betwist in het verzoek om internationale bescherming van uw broer. U wist niet hoe vaak uw broer deelnam aan dergelijke manifestaties (CGVS, p. 7) en had geen idee of uw broer na 30 mei 2018 nog deelnam aan manifestaties (CGVS, p. 16). Dit zet niet enkel de geloofwaardigheid van zijn deelname aan manifestaties op de helling maar ondermijnt vooral de geloofwaardigheid van uw eigen problemen. Hoewel niet verwacht wordt dat u alle activiteiten van uw broer tot in het detail zou kunnen beschrijven mag er wel verwacht worden dat u over zijn deelname aan manifestaties gedetailleerde verklaringen zou kunnen afleggen aangezien zowel u als uw vrouw door jullie belagers gevraagd werden naar de activiteiten van uw broer. Daarom kan het belang van een correct zicht op diens activiteiten niet onderschat worden en mag verwacht worden dat u zich bij uw broer zou informeren over diens precieze politieke activiteiten en deelname aan manifestaties. U had hiertoe ook de gelegenheid daar u wekelijks of tweewekelijks contact hield met uw broer AE in Nicaragua (CGVS, p. 3). Uw kennelijke desinteresse in de (mede)oorzaak van uw problemen doet dan ook sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrees.

Ook uw verdere verklaringen over de problemen die u ondervond na het vertrek van uw broer uit Nicaragua zijn niet geloofwaardig. Zo is uw gedrag niet in overeenstemming met de ernst van de gebeurtenissen zoals u die beschreef. Uw broer was reeds weggevlucht uit Nicaragua omwille van problemen met het regime, u werd benaderd door een Sandinist met de boodschap dat u opgemerkt was op een antiregeringsmanifestatie (CGVS, p. 8) en u werd in een later gesprek met een paramilitair meegedeeld dat u als verrader werd beschouwd en represailles mocht verwachten (CGVS, p. 9, 14). Toch jaagde niets van dit u enige schrik aan, zocht u geen hulp (CGVS, p. 14) en bleef u nog maandenlang thuis wonen. U begon pas schrik te krijgen toen u werd opgeroepen om zich aan te melden op een politiekantoor (CGVS, p. 9) dat volgens u bij iedereen in Nicaragua gekend is voor hun martelpraktijken (CGVS, p. 15). Zelfs toen achtte u de situatie echter niet al te problematisch en bleef u op hetzelfde adres wonen omdat u pas werd opgeroepen om u aan te melden op 2 maart 2020 (CGVS, p. 9). U ondernam desalniettemin nog steeds geen enkele stap om hulp te verkrijgen van een advocaat of een excollega, noch om meer te weten te komen over de ware toedracht van uw oproeping door de politie en de persoon die u opriep (CGVS, p. 17). U vermoedde nochtans dat u opgepakt en gemarteld zou geweest zijn indien u was opgedaagd (CGVS, p. 18). Er kan hierbij aangestipt worden dat u pas na de datum van uw oproeping het land verliet, met name op 4 maart 2020 (CGVS, p. 4) ofschoon u reeds enkele weken over uw paspoort beschikte. U verklaarde verder nogal laconiek dat u wel de mogelijkheid had om te achterhalen wie u op facebook bedreigde (CGVS, p. 11) maar dat u hiertoe niets ondernam (CGVS, p. 12). Verder moet nog opgemerkt worden dat uw verloofde zelf nog steeds in Nicaragua verblijft, met uw kinderen nog steeds in hetzelfde huis woont waar u woonde (CGVS, p. 2) en het volgens u goed stelt (CGVS, p. 3-4). Deze vaststellingen zijn geenszins in overeenstemming te brengen met uw beweerde vrees en doen bijgevolg ten zeerste afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Dat uw familie absoluut niets meer heeft vernomen van uw belagers (CGVS, p. 15) terwijl zij nog op hetzelfde adres als u wonen en u zich niet aanmeldde bij de politie is bovendien ook moeilijk verenigbaar met uw beweringen dat u als verrader werd beschouwd door het regime en u zich hiervoor diende te aan te melden.

Uw verklaringen over de verschillende facebookbedreigingen die u ontving zijn bovendien vaag en incoherent. Al kende u de data van de bedreigingen goed (CGVS, p. 12), wanneer het CGVS u specifiek vroeg of u tussen uw gesprek met A in december 2019 en de ondervraging van uw vrouw eind januari 2020 enige problemen ondervond, liet u het dreigbericht via facebook van 8 januari 2020 geheel onvermeld (CGVS, p. 10). Specifiek gevraagd naar bedreigingen in die periode stelde u wel vaagweg dat er op de sociale media een leugen over u verspreid werd, waarvan u geen bewijs heeft, maar zei u nog steeds niets over het dreigbericht via facebook (CGVS, p. 11). Daar dit de eerste directe bedreiging aan uw adres was, mag verwacht worden dat deze genoeg indruk naliet om deze te vermelden wanneer het CGVS hier specifiek naar peilde. Uw andere verklaringen over de facebookbedreigingen waren evenmin geloofwaardig omdat ze tegenstrijdig waren met de documenten die u neerlegde ter staving van uw verzoek. U beweerde immers dat uw familie in het dreigbericht dat u ontving na uw vertrek uit Nicaragua werd bedreigd en dat uw familie in het dreigbericht dat u ontving voor uw vertrek niet werd bedreigd (CGVS, p. 11). Uit de door u neergelegde berichten blijkt echter dat uw familie in het eerste facebookbericht reeds expliciet bedreigd werd. Dit is uiteraard een essentieel element in uw relaas en geen onbelangrijk detail, waardoor deze incoherentie de geloofwaardigheid van deze bedreiging geheel ondermijnt. Geconfronteerd met de tegenstrijdigheid verklaarde u dat u dat wel wist maar dat u dit bericht niet ernstig nam (CGVS, p. 17). Niet alleen is dergelijke houding opnieuw niet in overeenstemming met de ernst van de boodschappen die u reeds had gekregen van een Sandinist en een paramilitair – u werd als verrader weggezet – dit verklaart uiteraard op geen enkele wijze dat u tegenstrijdige verklaringen erover aflegde tijdens uw onderhoud bij het CGVS.

Hierbij dient nog aangestipt te worden dat u op 11 februari 2020 zonder enig probleem uw paspoort wist te bekomen en hiermee zonder enige problemen het land wist te verlaten (CGVS, p. 6) hetgeen er geenszins op wijst dat u onder de bijzondere aandacht van de Nicaraguaanse autoriteiten stond. U verwees nog naar een autocontrole door de politie (CGVS, p. 14) maar uit niets blijkt dat dit meer uitmaakte dan een routinecontrole. U werd simpelweg twintig minuten tegengehouden, mocht vervolgens verder rijden en vernam niets meer over deze controle (CGVS, p. 14). Wat betreft het ontslag van uw verloofde bij een overheidsdienst – wederom een blote bewering waarvan u geen enkel (begin van) bewijs neerlegt – dient er nog op gewezen worden dat de vaststelling dat zij dit werk aanvatte nadat u reeds onder de aandacht van de autoriteiten zou zijn gekomen (CGVS, p. 8) maar weinig overtuigend overkomt. Bovendien bent u intussen de naam vergeten van de persoon die haar ondervroeg (CGVS, p. 9) en weet u evenmin de naam van haar toenmalige chef hoewel die familie zou zijn van de familie Ortega (CGVS, p. 12). Met dergelijke vage, blote beweringen toont u geenszins in concreto aan dat u een vrees voor vervolging of ernstige schade heeft.

Uit dit alles dient geconcludeerd te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u als verrader beschouwd werd en dat u bedreigd werd in Nicaragua en na uw vertrek uit Nicaragua.

Uit de landeninformatie, waarnaar hieronder verwezen wordt, blijkt voorts niet dat er sprake is van een systematische vervolging van elke persoon die enigszins kritiek uit op het regime, die demonstreert, of die sympathiseert met de opposanten. Indien de repressie in sterke mate is uitgegroeid, dan zijn het vooral personen met een specifiek profiel die in de aandacht komen van de Nicaraguaanse overheden. Dit betreffen voornamelijk personen die door hun handelingen bekend raken, zoals jongeren en studenten die deelnemen aan de protesten, in het bijzonder zij die behoren tot militante studentenbewegingen, leraren die weigeren deel te nemen aan pro-regeringsdemonstraties of die hun oppositie tegen de regering uiten, gezondheidswerkers die medische zorg bieden aan betogers, voormalige militaire personeelsleden die weigeren toe te treden tot paramilitaire groeperingen, mensenrechtenverdedigers, journalisten die berichten over de protesten, leden van de Katholieke kerk die bemiddelen in het conflict, boeren die hun oppositie tegen de regering uiten, zoals leden van de Boerenbewegingen en militanten, vrouwen in hun rol als moeder van betogers en mensenrechtenverdedigers, kinderen en adolescenten, en tegenstanders van het regime van Ortega.

Het CGVS betwist niet dat in de heersende Nicaraguaanse context burgers met een welbepaald profiel kunnen worden vervolgd of geïdoleerd. Uit de landeninformatie blijkt evenwel dat het risico op vervolging afhankelijk is van de individuele omstandigheden. Een loutere verwijzing naar een risicoprofiel volstaat dan ook niet om aan te tonen dat een verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. De beoordeling van het risico op vervolging is immers afhankelijk van de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker.

Een verzoeker om internationale bescherming moet aldus concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit zou blijken dat hij persoonlijk omwille van zijn profiel dreigt te worden geïdoleerd of vervolgd bij een terugkeer naar Nicaragua. Hiervan is in uw concreet geval geen sprake.

U zou hebben deelgenomen aan twee protestmanifestaties (CGVS, p. 7) maar dit is niets meer dan een blote bewering aangezien u geen enkel (begin van) bewijs hiervan neerlegt. De neergelegde foto's zouden door u genomen zijn waardoor u er zelf niet zichtbaar op bent (CGVS, p. 8) en de posters die

opriepen tot manifesteren zeggen niets over uw eigen deelname. Zelfs indien u werkelijk deelnam aan twee manifestaties moet opgemerkt worden dat u volgens uw eigen verklaringen hierbij geen specifieke noemenswaardige rol speelde (CGVS, p. 7) en nooit enige problemen ondervond gedurende deze manifestaties (CGVS, p. 7). U voerde voorts nooit politieke activiteiten uit in Nicaragua (CGVS, p. 4) waardoor er redelijkerwijze geen enkele indicatie is dat u plots wel als opposant zou beschouwd worden. Integendeel, u blijkt zelfs een tijdlang militant te zijn geweest van de heersende FSLN (Sandinistisch Nationaal Bevrijdingsfront) al beweerde u dat u hier weinig belang aan hechtte (CGVS, p. 5).

Uit bovenstaande vaststellingen volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch dat u een reëel risico op ernstige schade loopt zoals bepaald in artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Nicaragua van december 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/country_of_origin_report_nicaragua_20181220.pdf) blijkt dat Nicaragua zich in een diepe socio-politieke crisis bevindt. Er worden op grote schaal mensenrechtenschendingen gepleegd door de overheid. Het geweld in Nicaragua is wijdverspreid en wordt gepleegd door de politiediensten en paramilitaire groeperingen. Repressie, het gewelddadig neerslaan van protesten en verwijderen van wegblokkades evenals arbitraire arrestaties zijn veelvoorkomende fenomenen in Nicaragua. Hierbij worden burgers met een welbepaald profiel geviséerd. Dit type geweld is in wezen doelgericht van aard, en heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet doch houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bovendien kadert dit geweld niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Hoewel de situatie in Nicaragua zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in Nicaragua sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Nicaragua een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. De hyperlinks die u neerlegde verwijzend naar artikels over de veiligheidssituatie in Nicaragua beschrijven bijna allemaal doelgericht geweld tegen oppositieleiders, politiek gevangenen en protesteerders tegen het regime. De twee artikels inzake alleenstaande gevallen van crimineel geweld in Nicaragua – een artikel over een man die in juni 2018 in Altamira werd doodgeschoten en een artikel over een huis in Villa Flor Norte dat in juni 2018 in brand werd gestoken –, volstaan geenszins om aan te tonen dat er sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden en dat burgers in Nicaragua op dit moment louter omwille van hun aanwezigheid een reëel risico op het lijden van ernstige schade zouden lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande argumentatie niet ombuigen. Uw identiteit en nationaliteit, zoals aangetoond door uw paspoort, uw identiteitskaart en uw rijbewijs, staan niet ter discussie. Dat uw verloofde voor een overheidsdienst werkte in Nicaragua, zoals ondersteund door haar werkbadge, wordt op zich niet betwijfeld in deze beslissing. Betreffende de oproepingsbrief bij de politie kan nog opgemerkt worden dat dit louter een kopie betreft waarvan de authenticiteit onmogelijk kan worden nagegaan. Bovendien kunnen dergelijke documenten enkel als bewijs worden aanvaard voor zover ze worden gedragen door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven werd vastgesteld, niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, redelijkheidsbeginsel, proportionaliteitsbeginsel en artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM)

2.1.1. De verzoekende partij geeft vooreerst een korte theoretische uitzetting. Vervolgens gaat de verzoekende partij in op de vluchtelingenstatus. De verzoekende partij geeft aan dat haar vrees in de rechte lijn ligt met deze van haar broer A.E. en de algemene toestand in haar land van herkomst. De verzoekende partij beklemtoont dat uit de feitelijkheden blijkt dat zij werd opgeroepen door de Nicaraguaanse politiediensten, nadat zij eerdere bedreigingen had gekregen als 'verrader van het regime'. Ze meent dat gelet op de gekende gewelddadige optreden door de Nicaraguaanse autoriteiten er dient geconcludeerd te worden dat ze wel een persoonlijke vrees koestert.

Vervolgens gaat de verzoekende partij in op haar profiel. In dit verband verwijst de verzoekende partij naar de diepe socio-economische crisis waarin Nicaragua zich bevindt, waarbij op grote schaal mensenrechten worden geschonden en geweld door de overheid wordt gepleegd. Meer bepaald het geweld dat door de politiediensten en paramilitaire groeperingen wordt gepleegd. In dit verband citeert de verzoekende partij uit de COI Country of origine report Nicaragua van december 2018, IACHR, "Preliminary observations on the working visit to monitor the situation of Nicaraguan people being forced to flee to Costa Rica" van 1 november 2018 om zo verder de situatie in Nicaragua te bespreken. Na deze bespreking concludeert de verzoekende partij dat haar profiel volledig overeenkomt met de beschikbare landeninformatie. De verzoekende partij wijst erop dat de verwerende partij niet betwist dat zij meegedaan heeft aan protesten en zich duidelijk kritisch uitlaat met betrekking tot de acties van de overheid. Haar relaas ligt aldus in het verlengde van de landeninformatie en wordt door objectieve landeninformatie bevestigd. De situatie zoals beschreven in de landeninformatie is bovendien nog steeds actueel zoals blijkt uit een artikel van The Guardian van 11 maart 2020 en het world report 2020 van Human Rights Watch.

In een volgend onderdeel van haar middel geeft de verzoekende partij aan dat ze een risico loopt om bij terugkeer door de autoriteiten te worden opgepakt en opgesloten. De verzoekende partij meent dat in de bestreden beslissing hierover geen analyse werd gemaakt. In dit verband verwijst de verzoekende partij naar de COI Focus Nicaragua, "Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays", van 3 april 2020. De verzoekende partij meent dat uit dit rapport vooral blijkt dat er een grote onduidelijkheid heerst en dat de Belgische autoriteiten geenszins zicht hebben op wat er gebeurt met personen die gedwongen worden teruggestuurd naar Nicaragua. De verzoekende partij stelt dat uit de landeninformatie wel blijkt dat er onderzoek gebeurt naar de personen die terugkeren naar Nicaragua. De bevoegde autoriteiten worden ingelicht en sommige personen worden op basis onbekende criteria opgesloten en in de meeste gevallen na een grondige ondervraging vrijgelaten. Hieruit volgt dat er ook personen zijn die aangehouden blijven. Ook vrezen terugkeerders om later geïnterviewd te worden daar ze verschillende inlichtingen dienen te geven over hun verblijf in Nicaragua en hun familie. Verschillende mensen hebben geen vertrouwen in het terugkeerprogramma van de Nicaraguaanse overheid en stellen expliciet dat er geen enkele garanties van de overheid bij terugkeer zijn. Verschillende bronnen geven ook aan dat politieke profielen na terugkeer geïntimideerd worden door paramilitairen op motors of worden opgesloten. Diverse bronnen stellen bovendien dat mensen met een politiek profiel en personen die hebben deelgenomen aan manifestaties tegen de regering weldegelijk problemen ondervinden bij terugkeer naar Nicaragua. In dit opzicht beklemtoont de verzoekende partij dat ze wel duidelijk een politiek profiel heeft.

Wat betreft de subsidiaire bescherming verwijst de verzoekende partij nogmaals naar haar profiel en naar het Country of Origin Report Nicaragua van december 2018. Zij herneemt haar betoog dat zij behoort tot een risicogroep.

In hoofddorde vraagt de verzoekende partij haar de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus. In uiterst ondergeschikte orde vraagt zij de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.2. Aan haar verzoekschrift voegt de verzoekende partij de volgende stukken toe: beslissing tot weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire beschermingsstatus; COI Nicaragua van december 2018 ; The Guardian, "Over 100,000 have fled Nicaragua since brutal 2018 crackdown says UN", 11/03/2020 ; H RW, "Nicaragua Events of 2019" ; COI Focus Nicaragua, *Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*, van 03/04/2020 en bewijs kosteloze Rechtsbijstand.

3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.1. De verzoekende partij verklaart dat zij bij een terugkeer naar Nicaragua door de regering zal worden ontvoerd, gemarteld of vermoord omwille van haar politiek activisme en deelname aan manifestaties in april 2018 en het politiek activisme van haar broer. Voor de samenvatting van haar vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door de verzoekende partij.

De verzoekende partij voert in haar verzoekschrift aan dat zij omwille van haar profiel behoort tot een risicogroep. Zij verwijst naar de COI Focus "Nicaragua" van december 2018 en voormelde artikelen van The Guardian en Human Rights Watch waarbij zij de context in Nicaragua schetst en aangeeft dat, zoals ook door het CGVS erkend, repressie vanuit de overheid heel erg verspreid is en burgers met een welbepaald profiel gevisieerd worden.

3.2. Na lezing van de COI Focus "Nicaragua" van december 2018 en de overige landeninformatie beaamt de Raad dat de toestand in Nicaragua problematisch is en dat de daar heersende repressie in sterke mate is toegenomen. De verzoekende partij verwijst aldus terecht naar deze informatie. Echter, de verwijzing naar de algemene situatie in haar land van herkomst en algemene rapporten volstaan niet om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd, vervolgd of gevisieerd door de autoriteiten omwille van haar beweerdde deelname aan demonstraties.

Uit de voorliggende landeninformatie blijkt immers niet dat er sprake is van een systematische vervolging van elke persoon die enigszins kritiek uit op het regime, die demonstreert, of die sympathiseert met de opposanten. Indien de repressie in sterke mate is uitgegroeid, dan zijn het vooral personen met een specifiek profiel die in de aandacht komen van de Nicaraguaanse overheden. Dit betreffen voornamelijk personen die door hun handelingen bekend raken, zoals jongeren en studenten die deelnemen aan de protesten, in het bijzonder zij die behoren tot militante studentenbewegingen, leraren die weigeren deel te nemen aan pro-regeringsdemonstraties of die hun oppositie tegen de regering uiten, gezondheidswerkers die medische zorg bieden aan betogers, voormalige militaire personeelsleden die weigeren toe te treden tot paramilitaire groeperingen, mensenrechtenverdedigers, journalisten die berichten over de protesten, leden van de Katholieke kerk die bemiddelen in het conflict, boeren die hun oppositie tegen de regering uiten, zoals leden van de Boerenbewegingen en militanten, vrouwen in hun rol als moeder van betogers en mensenrechtenverdedigers, kinderen en adolescenten, en tegenstanders van het regime van Ortega (COI Focus "Nicaragua", december 2018, p. 14-28).

Aldus kunnen in de heersende Nicaraguaanse context burgers met een welbepaald profiel worden vervolgd of gevisieerd. Uit de voorliggende landeninformatie blijkt evenwel dat het risico op vervolging afhankelijk is van de individuele omstandigheden. Een loutere verwijzing naar een risicoprofiel volstaat dan ook niet om aan te tonen dat een verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. De beoordeling van het risico op vervolging is afhankelijk van de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker.

De verzoekende partij moet aldus concrete, op haar persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit zou blijken dat zij persoonlijk omwille van haar profiel dreigt te worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar Nicaragua. Uit wat hierna volgt, zal blijken dat de verzoekende partij hier niet in slaagt.

3.3. In zoverre de verzoekende partij haar problemen verbindt met de problemen die haar broer in Nicaragua ondervonden heeft en daarom uit het land gevlucht is, blijkt uit het arrest van de Raad 26 november 2020 met nummer 244 849 dat haar broer aannemelijk gemaakt heeft dat hij aan één of meerdere protestacties in Nicaragua heeft deelgenomen, dat hij op het moment van de feiten student was en dat hij zijn politieke mening op zijn Facebookprofiel kenbaar maakt. Echter de verklaringen van haar broer over zijn profiel als verantwoordelijke voor de barricade ter hoogte van km 14 van de hoofdweg naar Masaya en als verantwoordelijke voor de bevoorrading van deze en nog vier andere

zones binnen dezelfde perimeter, hebben de Raad niet overtuigd. Ook de verklaringen van haar broer over de problemen die hij zou hebben gekend sinds zijn deelname aan de barricade acht de Raad in voormeld arrest niet geloofwaardig. De Raad oordeelde ook dat haar broer geen concrete, geloofwaardige elementen aanbrengt die erop wijzen dat de Nicaraguaanse autoriteiten of de paramilitairen of de CPC op de hoogte zouden zijn van zijn deelnames aan manifestaties en de barricades. In het arrest van 26 november 2020 concludeert de Raad dat *“Verzoekers verklaringen worden aldus gekenmerkt door talrijke onaannemelijkheden, incoherenties en tegenstrijdigheden. Het geheel aan documenten en verzoekers verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij bij een terugkeer naar Nicaragua door de regering zal worden ontvoerd, gemarteld of vermoord omwille van zijn politiek activisme en deelname aan de barricade ter hoogte van km 14. Bijgevolg kan een vrees voor vervolging in dit opzicht niet worden aangenomen.”* Tegen voormeld arrest heeft de broer van de verzoekende partij geen cassatieberoep aangetekend. Aldus heeft voormeld arrest kracht van gewijsde. Gelet op het arrest van de Raad 26 november 2020 met nummer 244 849, maakt de verzoekende partij aldus evenmin aannemelijk dat zij omwille van de activiteiten van haar broer in Nicaragua bij een terugkeer naar Nicaragua door de regering zal worden ontvoerd, gemarteld of vermoord omwille van diens politiek activisme.

In dit verband wordt in de bestreden beslissing nog op goede gronden gemotiveerd dat: *“Wat dit betreft kan er nog op gewezen worden dat uw verklaringen over de activiteiten van uw broer op enkele essentiële punten verschillen met zijn verklaringen hetgeen de ongeloofwaardigheid ervan enkel versterkt. Waar uw broer zichzelf voorstelde als een trekkende leidersfiguur binnen de protesten die lid was bij Alianza Cívica por la Justicia y la Democracia, stelde u dat hij nooit lid was van een politieke partij of organisatie, dat hij niet aangesloten was bij de Movimiento Estudiante en dat hij tijdens manifestaties louter aanwezig was (CGVS, p. 5). Hoe dan ook moet er aldus opgemerkt worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan het profiel en de problemen van uw broer. Ofschoon uw advocaat poneerde dat er geen link bestaat tussen jullie problemen (CGVS, p. 19) herhaalde u de ongeloofwaardig bevonden facebookbedreigingen van uw broer, al bleef u er bijzonder vaag over (CGVS, p. 16), en linkte u uw problemen wel degelijk aan die van uw broer (CGVS, p. 6). Dit zet de geloofwaardigheid van uw eigen problemen dan ook op de helling.*

Voorts bleef u bijzonder vaag over de deelname van uw broer aan manifestaties, een element dat op zich niet werd betwist in het verzoek om internationale bescherming van uw broer. U wist niet hoe vaak uw broer deelnam aan dergelijke manifestaties (CGVS, p. 7) en had geen idee of uw broer na 30 mei 2018 nog deelnam aan manifestaties (CGVS, p. 16). Dit zet niet enkel de geloofwaardigheid van zijn deelname aan manifestaties op de helling maar ondermijnt vooral de geloofwaardigheid van uw eigen problemen. Hoewel niet verwacht wordt dat u alle activiteiten van uw broer tot in het detail zou kunnen beschrijven mag er wel verwacht worden dat u over zijn deelname aan manifestaties gedetailleerde verklaringen zou kunnen afleggen aangezien zowel u als uw vrouw door jullie belagers gevraagd werden naar de activiteiten van uw broer. Daarom kan het belang van een correct zicht op diens activiteiten niet onderschat worden en mag verwacht worden dat u zich bij uw broer zou informeren over diens precieze politieke activiteiten en deelname aan manifestaties. U had hiertoe ook de gelegenheid daar u wekelijks of tweewekelijks contact hield met uw broer AE in Nicaragua (CGVS, p. 3). Uw kennelijke desinteresse in de (mede)oorzaak van uw problemen doet dan ook sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrees.” Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door de verzoekende partij volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

In de bestreden beslissing onderzoekt de verwerende partij verder de verklaringen van de verzoekende partij omtrent de voorgehouden problemen die zij in Nicaragua ondervonden heeft na het vertrek van haar broer uit het land. Er kan inderdaad geen geloof gehecht worden aan de verklaringen van de verzoekende partij omtrent de problemen die zij in Nicaragua na het vertrek van haar broer uit het land ondervonden heeft. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal dat:

- (i) Het gedrag van de verzoekende partij niet in overeenstemming is met de ernst van de gebeurtenissen zoals zij die beschreef daar
- (a) alhoewel haar broer was weggevlucht uit Nicaragua omwille van problemen met het regime, zij werd benaderd door een Sandinist met de boodschap dat ze opgemerkt was op een antiregeringsmanifestatie (notities persoonlijk onderhoud [hierna: NPO], p. 8) en dat ze in een gesprek met een paramilitair te horen kreeg dat ze als verrader werd beschouwd en represailles mocht verwachten (NPO, p. 9, 14), heeft de verzoekende partij geen hulp gezocht en bleef ze maandenland thuis wonen (NPO, p.14).

- (b) toen ze werd opgeroepen om zich aan te melden op een politiekantoor, dat volgens haar gekend was omwille van hun martelpraktijken, ervoer ze wel schrik (NPO, p. 9 en 15), doch achtte ze de situatie niet al te problematisch en bleef ze op hetzelfde adres wonen omdat ze pas werd opgeroepen om zich aan te melden op 2 maart 2020 (NPO, p. 9). Nog altijd ondernam de verzoekende partij geen stappen om hulp te krijgen, heeft ze geen advocaat of een ex-collega aangesproken. Ook heeft ze niet geprobeerd om de ware toedracht van haar oproeping door de politie uit te zoeken (NPO, p. 17). Nochtans vermoedde de verzoekende partij dat ze opgepakt en gemarteld zou geweest zijn indien ze was opgedaagd (NPO, p. 18).
- (c) ze pas het land verlaten heeft na de oproeping, namelijk 4 maart 2020 (NPO, p. 4) ofschoon ze reeds enkele weken over haar paspoort beschikte.
- (d) de verzoekende partij enerzijds verklaard heeft dat ze de mogelijkheid had om te achterhalen wie haar op Facebook bedreigd heeft (NPO, p. 11) maar anderzijds heeft de verzoekende partij hiertoe niets ondernomen (NPO, p. 12);
- (e) de verloofde van de verzoekende partij nog steeds in Nicaragua verblijft. Samen met de kinderen woont ze nog steeds in hetzelfde huis (NPO, p. 2) en stelt het goed (NPO, p. 3-4). Echter heeft haar familie niets vernomen van de belagers, terwijl de verzoekende partij zich bovendien niet op het politiekantoor gemeld heeft (NPO, p. 15). Dit is moeilijk verenigbaar met haar beweringen dat ze als verrader werd beschouwd door het regime en ze zich hiervoor diende te aan te melden.
- (ii) de verklaringen van de verzoekende partij over de verschillende facebookbedreigingen die ze ontving zijn bovendien vaag en incoherent:
 - (a) al kent de verzoekende partij de data van de bedreigingen goed (NPO, p. 12), toch vermeldt ze het dreigbericht dat ze via Facebook gekregen heeft op 8 januari 2020 niet wanneer het CGVS haar specifiek vroeg of ze tussen haar gesprek met A. in december 2019 en de ondervraging van haar partner eind januari 2020 enige problemen ondervond (NPO p. 10-11).
 - (b) de andere verklaringen over de facebookbedreigingen waren evenmin geloofwaardig omdat ze tegenstrijdig waren met de documenten die de verzoekende partij neerlegde ter staving van haar verzoek: *“U beweerde immers dat uw familie in het dreigbericht dat u ontving na uw vertrek uit Nicaragua werd bedreigd en dat uw familie in het dreigbericht dat u ontving voor uw vertrek niet werd bedreigd (CGVS, p. 11). Uit de door u neergelegde berichten blijkt echter dat uw familie in het eerste facebookbericht reeds expliciet bedreigd werd. Dit is uiteraard een essentieel element in uw relaas en geen onbelangrijk detail, waardoor deze incoherentie de geloofwaardigheid van deze bedreiging geheel ondermijnt. Geconfronteerd met de tegenstrijdigheid verklaarde u dat u dat wel wist maar dat u dit bericht niet ernstig nam (CGVS, p. 17). Niet alleen is dergelijke houding opnieuw niet in overeenstemming met de ernst van de boodschappen die u reeds had gekregen van een Sandinist en een paramilitair – u werd als verrader weggezet – dit verklaart uiteraard op geen enkele wijze dat u tegenstrijdige verklaringen erover aflegde tijdens uw onderhoud bij het CGVS.”*
- (iii) de verzoekende partij op 11 februari 2020 zonder enig probleem haar paspoort verkregen heeft en hiermee zonder enige problemen het land wist te verlaten (NPO, p. 6) hetgeen er geenszins op wijst dat de verzoekende partij onder de bijzondere aandacht van de Nicaraguaanse autoriteiten stond.
- (iv) uit de autocontrole door de politie die de verzoekende partij meemaakte (NPO, p. 14) blijkt dat dit routinecontrole was: *“U werd simpelweg twintig minuten tegengehouden, mocht vervolgens verder rijden en vernam niets meer over deze controle (CGVS, p. 14).”*
- (v) haar verloofde bij de overheid is beginnen werken nadat de verzoekende partij reeds onder de aandacht van de autoriteiten zou zijn gekomen (NPO, p. 8) en de verzoekende partij geen (begin) van bewijs bijbrengt dat ze heden ontslagen is. Ook is de verzoekende partij intussen de naam vergeten van de persoon die haar ondervroeg (NPO, p. 9) en weet ze evenmin de naam van de toenmalige chef hoewel die familie zou zijn van de familie Ortega (NPO, p. 12). Met dergelijke vage, blote beweringen toont u geenszins *in concreto* aan dat u een vrees voor vervolging of ernstige schade heeft.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van haar vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. De Raad acht deze bevindingen voldoende determinerend om op grond daarvan tot de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas te besluiten. Het komt aan de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij er in voorliggende verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft ze slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden en vage verklaringen, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door

de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kan weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten waardoor deze door de Raad in hun geheel worden overgenomen

Voorts treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar hij overweegt dat: *“U zou hebben deelgenomen aan twee protestmanifestaties (CGVS, p. 7) maar dit is niets meer dan een blote bewering aangezien u geen enkel (begin van) bewijs hiervan neerlegt. De neergelegde foto’s zouden door u genomen zijn waardoor u er zelf niet zichtbaar op bent (CGVS, p. 8) en de posters die opriepen tot manifesteren zeggen niets over uw eigen deelname. Zelfs indien u werkelijk deelnam aan twee manifestaties moet opgemerkt worden dat u volgens uw eigen verklaringen hierbij geen specifieke noemenswaardige rol speelde (CGVS, p. 7) en nooit enige problemen ondervond gedurende deze manifestaties (CGVS, p. 7). U voerde voorts nooit politieke activiteiten uit in Nicaragua (CGVS, p. 4) waardoor er redelijkerwijze geen enkele indicatie is dat u plots wel als opposant zou beschouwd worden. Integendeel, u blijkt zelfs een tijdlang militant te zijn geweest van de heersende FSLN (Sandinistisch Nationaal Bevrijdingsfront) al beweerde u dat u hier weinig belang aan hechtte (CGVS, p. 5).”* Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door de verzoekende partij volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen. In deze beklemtoint de Raad dat de verzoekende partij geen concrete, geloofwaardige elementen aanreikt die erop wijzen dat de Nicaraguaanse autoriteiten of de paramilitairen of de CPC op de hoogte zouden zijn van haar deelnames aan manifestaties in april 2018. In dit opzicht moeten worden opgemerkt dat haar deelname aan één of meerdere protestacties niet volstaan om te worden erkend als vluchteling. In dit opzicht werd in het arrest van 26 november 2020 door Raad reeds aangestipt dat: *“In zijn rapport over de ontwikkelingen in Nicaragua in 2019 schrijft Freedom House dat ondanks de diepe politieke en democratische crisis waarin het land zich bevindt vele mensen nog steeds vrijuit hun mening geven op sociale media (AD CGVS, stuk 6, map met landeninformatie). Dit wordt bevestigd door het gegeven dat voornoemde T.S., de secretaresse van M.H., vrijuit haar mening geeft op haar facebookprofiel, hoewel zij zich bevindt in Nicaragua en erg actief was ten tijde van de barricades, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt aangegeven.”* Elk verzoek om internationale bescherming dient te worden onderzocht op individuele basis, waarbij rekening moet worden gehouden met de persoon van de verzoeker om internationale bescherming, de specifieke gegevens van het dossier en de feitelijke situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming, waarbij een verzoeker zijn vrees voor vervolging *in concreto* dient aan te tonen, is en blijft dan ook noodzakelijk. De verzoekende partij heeft echter zelf geen concrete, geloofwaardige en ernstige, aan haar deelname aan antiregeringsprotesten verbonden, incidenten aangehaald.

De door de verzoekende partij voorgelegde documenten vermogen geen afbreuk te doen aan het voorgaande. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in voorliggend verzoekschrift geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing waar de commissaris-generaal deze documenten correct beoordeelt als volgt: *“De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande argumentatie niet ombuigen. Uw identiteit en nationaliteit, zoals aangetoond door uw paspoort, uw identiteitskaart en uw rijbewijs, staan niet ter discussie. Dat uw verloofde voor een overheidsdienst werkte in Nicaragua, zoals ondersteund door haar werkbadge, wordt op zich niet betwijfeld in deze beslissing. Betreffende de oproepingsbrief bij de politie kan nog opgemerkt worden dat dit louter een kopie betreft waarvan de authenticiteit onmogelijk kan worden nagegaan. Bovendien kunnen dergelijke documenten enkel als bewijs worden aanvaard voor zover ze worden gedragen door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven werd vastgesteld, niet het geval is.”*

De verzoekende partij komt voor het overige niet verder dan het louter herhalen van en volharden in haar eerder afgelegde verklaringen, het plegen van een vrees voor haar leven en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermag de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Na lezing van het administratief dossier en gelet op wat voorafgaat, blijkt dat de bevindingen van de commissaris-generaal met betrekking tot het vluchtrelaas, zoals uitgebreid weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing, steun vinden in het administratief dossier, betrekking hebben op de kern van het vluchtrelaas alsook pertinent en correct zijn.

Haar verklaringen worden aldus gekenmerkt door talrijke onaannemelijkheden, incoherenties en vaagheden. Het geheel aan documenten en haar verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij bij een terugkeer naar Nicaragua door de regering zal worden ontvoerd, gemarteld of vermoord omwille van het politiek activisme van haar broer en haar deelname aan de manifestaties in april 2018. Bijgevolg kan een vrees voor vervolging in dit opzicht niet worden aangenomen.

3.4. In haar verzoekschrift betoogt de verzoekende partij dat terugkeerders, vooral personen met haar profiel, door de autoriteiten geïdoleerd worden. Om dit betoog te onderbouwen verwijst de verzoekende partij naar de COI Focus "*Nicaragua – Le traitement réservé pas les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*" van 3 april 2020.

Op basis van de voorliggende landeninformatie kan echter niet worden aangenomen dat er sprake is van een bewust en systematisch beleid waarbij iedere Nicaraguaan die terugkeert naar Nicaragua louter omwille van zijn verblijf in het buitenland of omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming, het risico loopt te worden blootgesteld aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Noch de Belgische autoriteiten noch internationale organisaties zoals de IOM verstrekken aan de Nicaraguaanse autoriteiten informatie over enig verzoek om internationale bescherming in België. Evenmin blijkt dat een louter verzoek om internationale bescherming in het buitenland of een louter (langdurig) verblijf in het buitenland in Nicaragua strafbaar of problematisch is.

De Raad betwist niet dat de verzoekende partij bij een terugkeer mogelijk zal worden gescreend en al dan niet grondig ondervraagd over haar activiteiten in het buitenland, de redenen waarom en de wijze waarop zij Nicaragua heeft verlaten, dan wel er naar terugkeert. Daarbij kan ook worden geverifieerd of de terugkerende Nicaraguaan niet betrokken is in een lopende juridische procedure. Echter, het loutere feit dat terugkerende afgewezen verzoekers bij binnenkomst in Nicaragua mogelijk worden ondervraagd kan op zich bezwaarlijk leiden tot het besluit dat er in hoofdte van verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen. Problemen stellen zich hierbij volgens verschillende geraadpleegde bronnen enkel voor personen met een welbepaald politiek profiel (en ook voor personen die in de Verenigde Staten in de gevangenis hebben gezeten).

Gelet op het voorgaande kan bijgevolg niet *a priori* worden aangenomen dat iedere Nicaraguaan die vanuit het buitenland terugkeert naar Nicaragua enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde verzoeker om internationale bescherming is een risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging of ernstige schade.

De behandeling die een afgewezen verzoeker bij een terugkeer naar Nicaragua te beurt kan vallen, hangt dan ook af van zijn individuele omstandigheden. Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Verzoekende partij slaagt hier niet in.

In casu maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat zij voor haar komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Nicaraguaanse autoriteiten of de paramilitairen stond, noch dat zij een problematisch politiek profiel zou hebben. Het feit dat zij een periode in België heeft verbleven, resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor zij door hen bij terugkeer zou worden geïdoleerd of vervolgd.

Het geheel van haar individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in Nicaragua, besluit de Raad dat de verzoekende partij nalaat aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar Nicaragua, louter omwille van het feit dat zij in het buitenland heeft verbleven en (gedwongen) moet terugkeren naar haar land van herkomst.

3.5. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.1. Gelet op het gegeven dat haar vluchtrelaas en vluchtmotieven niet voldoende aannemelijk werden gemaakt, kan de verzoekende partij zich hier niet langer op steunen om aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geviséerd.

4.2. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd: *“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Nicaragua van december 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/country_of_origin_report_nicaragua_20181220.pdf) blijkt dat Nicaragua zich in een diepe socio-politieke crisis bevindt. Er worden op grote schaal mensenrechtenschendingen gepleegd door de overheid. Het geweld in Nicaragua is wijdverspreid en wordt gepleegd door de politiediensten en paramilitaire groeperingen. Repressie, het gewelddadig neerslaan van protesten en verwijderen van wegblokkades evenals arbitraire arrestaties zijn veelvoorkomende fenomenen in Nicaragua. Hierbij worden burgers met een welbepaald profiel geviséerd. Dit type geweld is in wezen doelgericht van aard, en heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet doch houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bovendien kadert dit geweld niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.*

Hoewel de situatie in Nicaragua zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in Nicaragua sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Nicaragua een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. De hyperlinks die u neerlegde verwijzend naar artikels over de veiligheidssituatie in Nicaragua beschrijven bijna allemaal doelgericht geweld tegen oppositieleiders, politiek gevangenen en protesteerders tegen het regime. De twee artikels inzake alleenstaande gevallen van crimineel geweld in Nicaragua – een artikel over een man die in juni 2018 in Altamira werd doodgeschoten en een artikel over een huis in Villa Flor Norte dat in juni 2018 in brand werd gestoken –, volstaan geenszins om aan te tonen dat er sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden en dat burgers in Nicaragua op dit moment louter omwille van hun aanwezigheid een reëel risico op het lijden van ernstige schade zouden lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.”

In haar verzoekschrift brengt de verzoekende partij geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit verkeerde conclusies heeft getrokken.

4.3. Gelet op het voormelde, toont de verzoekende partij niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

5. De verzoekende partij werd op 22 juli 2020 op het CGVS gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat,

dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekende partij en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

6. In de mate dat de verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien januari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS